

[Finansministeren.]

besparelserne i en vis udstrækning kan gennemføres på en for den samlede undervisningsstandard i landet mere hensigtsmæssig måde, hvis man ændrer lovregler, der gælder inden for dette område. Vi kan ikke blive ved med at tro, at alle besparelser kan gennemføres på de rammebelagte områder inden for budgetteringsrammerne, uden at dette kan give en skævhed i helheden, fordi det da i særlig grad vil komme til at vedrøre nye ting, der skal sættes i gang, anlægsarbejder o. lign., og derfor vil det være rimeligt også at gennemgå de lovregler, der gælder inden for området, og som medfører udgifter.

I det omfang, dette bliver tilfældet, vil lovforslag blive fremsat af undervisningsministeren i den kommende folketingsamling.

Poul Dam: Jeg takker for svaret.

Når jeg ikke følte grund til at udbyde spørgsmålet, var det, fordi jeg mente, det var klart nok, og fordi jeg i og for sig synes, at der tales nok fra denne talerstol. Jeg forstår nu på finansministeren, at det er undervisningsministeren, der skal bestemme, hvad der er mindre betydende undervisningsudgifter — det var vist det udtryk, finansministeren brugte i interviewet i Politiken — og vi får jo så se, hvad det er.

Når jeg mente, at spørgsmålet var nødvendigt, er det, fordi der er tale om en langsigtet planlægning på finansområdet. Vi får hvert år sammen med finanslovforslaget en budgetoversigt for flere år, som vi behandler i finansudvalget på samme måde, som vi behandler finanslovforslaget, omend ikke så grundigt. Det vil sige, at der undertiden er tale om bristende forudsætninger, hvis der undervejs bliver ændret i planerne for de kommende år. Det er den ene side af sagen. Den anden side af sagen er, at for en lang række institutioner og for en række uddannelsessøgende er det af betydning, at også de kan planlægge nogenlunde lang tid i forvejen. Jeg kender noget til nogle undervisningsområder, hvor ændringerne kommer så sent, at man bliver taget på sengen og ikke kan nå at ændre sine dispositioner i tilstrækkelig grad, og det er jeg ked af, men jeg forstår, at vi altså skal vente til den kommende samling. Den bliver som bekendt interessant.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Budtz* til justitsministeren:

„Vil ministeren overveje at ændre arveloven, henholdsvis skifteloven, således at den længstlevende ægtefælle, hvis afdøde ægtefælle ikke har efterladt sig livsarvinger eller testamentsarvinger, kan hensidde i en form for uskiftet bo?“

Skriftlig begrundelse:

Ved arveloven af 1963, der trådte i kraft den 1. april 1964, bestemtes det, at dersom en ægtefælle, der afgår ved døden, ikke efterlader sig livsarvinger, er den anden ægtefælle eneste arving. Denne bestemmelse havde der længe været behov for. Som konsekvens deraf bortfaldt adgangen til at hensidde i uskiftet bo med udarvinger, og den længstlevende skal skifte boet og betale arveafgift af den del af fællesboet, som var den afdøde ægtefælles halvdel (boslod) og af afdødes særje. Barnløse ægtefæller benyttede før 1964 ofte adgangen til at sidde i uskiftet bo med udarvinger (søskende, niecer, nevøer) og lod disse slægtninge arve deres efterladenskaber. Det er derfor især siden 1964, utilfredsheden er opstået hos borgerne.

Skiftende finansministre har indset det urimelige heri og har afbødet nogle virkninger heraf, men alene under forudsætning af, at arven ikke overstiger et bestemt beløb. Den nuværende finansminister har foreslået og folketinget vedtaget, at dersom ægtefælens arv ikke overstiger 100.000 kroner, er den afgiftsfri — og med en vis aftrapningsordning op til 200.000 kroner. Forhåbentlig vil afgiften en dag blive afskaffet.

Det er principielt ønskeligt, at en ægtefælle ikke skal betale afgift for at bevare, hvad ægtefællerne tilsammen ejede — måske er hele fællesboet endda tilvejebragt af den længstlevende ægtefælle.

Det føles uforståeligt, at man — foruden at lide tabet af sin ægtefælle — skal betale arveafgift, eventuelt ved at optage lån i sin faste ejendom, og det føles, som om man straffes økonomisk ved at være barnløs. Det eneste vil naturligvis være, at arveafgiftsloven ændres. Indtil dette måtte ske, rejser jeg derfor det spørgsmål, om ministeren vil overveje ændring i loven, således at